

רע"פ 189/15 - עומר כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 189/15

כבד השופט א' שהם

לפני:

עומר כהן

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק-דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו, מיום 15.12.2014, בעפ"ג 14-07-53148, שניתן על ידי כב' השופטים: ד' ברילינר – נשיאה; ג' קרא – סג"נ; מ' סוקולוב

עו"ד אל' כהן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברילינר – נשיאה; ג' קרא – סג"נ; מ' סוקולוב), בעפ"ג 14-07-53148, מיום 15.12.2014, בגדמו נדחה ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' דרויאן), בת"פ 13-02-48198, מיום 16.6.2014.

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. בהחלטתי מיום 15.1.2015, הוריתי על עיכוב ביצוע העונש עד להכרעה בבקשתה לרשות ערעור.

עמוד 1

2. על יסוד הודהתו של המבוקש בכתב אישום מתוקן, הרשע אותו בית משפט השלום בעבירות הבאות: שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"); תיווך בעסקת סם, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים; ושתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

3. בגזר דין, מיום 16.6.2014, הדגיש בית משפט השלום, כי המבוקש החזיק בנסיבות נכונות של קוקאין וחישש, ותיפקד כחוליה מרכזית בשלשת הפקת הסם. בית המשפט אימץ את מתחמי העינוי שהוצעו על-ידי המשיבה, אף שלטעמו הם נטו לקולה באופן ממשי. לאחר זאת, בוחן בית המשפט את נסיבותו האישיות של המבוקש, וציין כי המבוקש גוטל אחריות מלאה למעשיו, השתלב בהליך טיפול, וחדל מלצרוך סמים. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר לRICTו בדרך של עבירות שירות, לצד צו מבanon, אך בית המשפט קבע כי חומרת המעשים בהם הורשע המבוקש, איננה מאפשרת הקלה כה משמעותית בעונשו. הודגש, כי המבוקש התמיד בעיסוק המסחרי בסם, בנסיבות משמעותיות, אך מן העבר השני, נזקפו לצרכו של המבוקש: היעדרו של עבר פלילי מכבד; הודהתו של המבוקש בכתב האישום; האחריות שנטל למעשיו; ומאמציו הניכרים להשתתקם. בשים לב למכלול השיקולים, הושתו על המבוקש העונשים הבאים: 22 חודשי מאסר, לרictו בפועל, בגין ימי מעצרו; 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לביל עبور המבוקש עבירת סמים מסווג עוון; קנס בסך 2,000 ש"ח, או חודשיים מאסר תמורה; התחייבות על סך 3,000 ש"ח; ושנתיים פסילת רישון על תנאי, למשך שלוש שנים.

4. המבוקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחויז, והערעור נדחה, בפסק דין מיום 15.12.2014. צוין, כי מכלול העבירות ונסיבותן, מלמדות על "מקצוענות" ועל פעילות עבריינית שיטית של המבוקש, כך שהעונש שהועש עליו אינו חמור יתר על המידה. בית המשפט המחויז שקל בכבוד ראש טענותו של המבוקש לעניין שיקול השיקום וקבע כי אף שהמבוקש השתלב בהליך טיפול, אין בכך כדי להכריע את הcpf אל עבר הקלה בעונש.

5. לשמלות התמונה יצוין, כי על שותפו של המבוקש, אשר הורשע בשלוש עבירות של סחר בסמים, נגזרו 16 חודשי מאסר לרictו בפועל. ערעורו של השותף נדון ונדחה לצד ערעורו של המבוקש; ובקשה לרשות ערעור נדחתה אף היא, בהחלטתו של השופט ס' ג'ובראן, מיום 13.1.2015 (רע"פ 126/15).

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשתה לרשות ערעור נתען, כי היא מעלה שאלות משפטיות חשובות וכן בעיה אנושית מצפונית. בМОקד הבקשה, הוועמדו שיקולי השיקום של המבוקש. המבוקש טען, כי במקרה שנisburyותיו דומות מאד, הגיע בית משפט זה לתוצאה עונשית שונה, מפאת שיקולי שיקום, ובית המשפט המחויז אינו רשאי "לסתות מהלכת בית המשפט העליון", בע"פ 8092/04 חביב ב' מדינת ישראל (10.9.2006) (להלן: עניין חביב). כמו כן נתען על-ידי המבוקש, כי בפסקתו של בית משפט זה ניתן משקל רב לשיקולי שיקום, כאשר מדובר במיליה מסמים. עוד נתען, כי המבוקש עשה מאמצים ניכרים להשתתקם, ושליחתו אל מאחורי סוג ובריח עלולה לקטוע את רצף הטיפול, ולהויריד לטמיון את ההליך השיקומי,

כאשר תוצאה זו תפגע הן בבקשתו והן באינטראס הציבורי. המבקש הוסיף וטען, כי גם הוראותו של סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), מצדיקה הקלה בעונשו.

דין והכרעה

7. שאלת העונש הראו' בגין מעשיו של המבקש, נדונה והוכרעה על-ידי שתי ערכאות. הלכה היא, כי השגה על חומרת העונש איננה מהוועה עילה למתן רשות ערעור "בגלוול שלישי", למעט במקרים מסוימים, אשר ניכרת בהם חריגה קיצונית מדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (רע"פ 7337/14 חשוב מאוד בע"מ נ' מדינת ישראל (19.1.2015); רע"פ 8440/14 דנחי נ' מדינת ישראל (19.1.2015); רע"פ 8762/14 ابو חמד נ' מדינת ישראל (15.1.2015)). העונש שהושת על המבקש איננו נמנה על במקרים נדירים אלה (השו: רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.2013) (להלן: עניין יוסף); רע"פ 8595/06 שנגלוול נ' מדינת ישראל (18.12.2006)), ולהסרת ספק אצ"ן, כי בנסיבותיו של המבקש, בנידון דין לא מתעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. מטעמים אלה, דין הבקשה להידחות.

8. לעומת זאת, אין ספק, כי גם לגופו של עניין, לא מצאתי בנסיבותיו של המבקש עילה אשר בכוחה להצדיק הטעבות בגין הדין. המבקש הושע בעבורות אשר מלמדות על מעורבותו בהפרצת סם מסוכן מסוג קווקאי, בנסיבות המשמעותיות, ובמשך תקופה לא קצרה. מן הראו' להזכיר, כי "הסחר בסמים מסוכנים הינו אמצעי קל ונוח לעשיית רוחחים נכבדים. עניותם של מי שישתו בסמים מסוכנים צריכה ליתן מענה גם לפיתוי זה ובמילים אחרות – על מי אשר שוקל לשלו ידו בסחר בסמים להעמיד לניגוד עינו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים אלא גם את הסיכון של שהוא ממושכת מאחוריו סורג ובריח" (ע"פ 6373/06 מדינת ישראל נ' אלנשמי (6.9.2006)). לצד החומרה הניכרת אשר מתבטאת בנסיבותיו של המבקש, נתנו הערכות הקודמות את דעתן גם לשיקולים לקולה, ובכלל זאת לשיקולי השיקום ולהילך הטיפול שעובר המבקש. אכן, האינטראס השיקומי הוא רב ערך, ותרום רבות לנאשם, כמו גם לחברה בכללותה, ועם זאת, מדובר בשיקול אחד מתוך מכלול שיקולי העונש. כפי שנאמר בעניין יוסף:

"מחד גיסא, האינטראס השיקומי בעל ערך חשוב בגישה העונש. מאידך גיסא, עונשו של אדם חייב לשמש תגובה הולמת למעשים בהם הואשם והורשע [...] בהקשר זה, אף אם תספיר שירות המבחן המלאץ שלא להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל, מtower דגוש על האינטראס השיקומי, אין לשוכח כי הוא מהוועה אך חלק אחד ממאגר השיקולים העומדים לניגוד עינוי של בית המשפט בקבעו את העונשה הפלילית הראויה"

czy"n, כי הוראת סעיף 40 לחוק העונשין, לא באה לשנות ממצב דברים זה (רע"פ 7572/12 חז"ל נ' מדינת ישראל (23.10.2012)); ובעניין חביב לא נקבעה הלכה שניית למוד ממנה לעניינו, אלא נערך איזון בין שיקולי העונש, בנסיבותיו של מקרה מיוחד, כפי שהובאה בפסק הדין.

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת. יש לזכור, כי המבקש ימשיך בתהליך השיקום, במקביל לRICTO עונש המאסר ולאחריו.

נוכח התוצאה, מתבטלת החלטתי מיום 15.1.2015, בעניין עיקוב הביצוע. המבקש יתיצב לRICTO עונשו ביום

עד לשעה 10:00, בימ"ר ניצן או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשומו תעודת זהות או דרכון
ועותק מההחלטה זו. על המבוקש לחתם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחן ומין של שירות בתי הסוהר, בטלפוןים:
.08-9787336 או 08-9787377

ניתנה היום, א' בשבט התשע"ה (21.1.2015).

שפט
